

Évközi 22. Vasárnap C

*Alázattal vidd végbe tetteidet,
és jobban szeretnek majd, mintha adakoznál.
(Sir 3,19)*

Olvasmány

Sirák fia 3,19-21.30-31

Fiam, alázattal vidd végbe tetteidet, és jobban szeretnek majd, mintha adakoznál. Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz Istennél. Mivelhogy igen nagy az Isten hatalma, tiszteletben tartják az alázatosak. Nincs gyógyír a gőgös embernek sebére, a gonoszság vert benne gyökeret, és nem is veszi észre. A bölcs szív nyitva áll a bölcsek szavának, s a figyelmes fül bölcsességre vágyik.

Szentlecke

Zsidókhöz 12,18-19.22-24a

Testvéreim! Ti nem kézzel tapintható hegyhez, és lobogó tűzhöz járultatok, sem sűrű homályhoz, sötétséghez, sem forgószelelhez, harsonazengéshez vagy mennydörgő szózathoz, amelynek hallatára (a zsidók) könyörögni kezdtek, hogy ez a hang ne szóljon tovább hozzájuk.

Nem, ti Sion hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, az angyalok ezreihez, az égen számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalamához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírójához, az Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez, az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz.

Evangelium

Lukács 14,1.7-14

Az egyik szombaton Jézus betért egy vezető farizeus házába, hogy nála étkezzék. Amikor észrevette, hogy a meghívottak válogatják az első helyeket, egy példabeszédet mondott nekik.

"Amikor lakomára hívnak – kezdte –, ne ülj az első helyre, mert ahadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is. Ha ez megérkezik, odajön, aki meghívott titeket, és felszólít: 'Add át a helyedet neki.' És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod. Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda odajön, így szóljon hozzád: 'Barátom, menj följebb.' Milyen kitüntetés lesz ez számodra a többi vendég előtt! Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják."

Ekkor a házigazdához fordult: "Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, mert azok is meghívnak és viszonozzák neked. Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonozni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat."

Elmélkedés

A mai evangéliumban Jézus ismét egy példabeszédet mond el, hogy tanítása lényeges szempontjára rávilágítson. Egy ünnepi vacsoráról szól és a rangsorról, amelyet be kell tartani. Jézus nyomatékosan utal arra, hogy jobb az utolsó helyet elfoglalni, hogy lehetőségünk legyen arra, hogy a vendéglátó megtiszteljen és az első helyre hívjon, amely közelebb van hozzá. Valóban ilyen hamis alázatosságot és ilyen naiv indítékot állít elénk Jézus példaként? Nem, biztosan nem.

De két dolgot a szemünk elé akar állítani: fontos, hogy megelégedjünk az utolsó hellyel és ez közelebb visz minket a házigazdához. Hogy Jézus mit ért az utolsó hely alatt, az az evangélium második részében válik világossá: az utolsó hely a szegények, nyomorékok, bénák és vakok mellett van. – Jézus Krisztus Egyházaként nem találhatunk otthonra azoknál, akik büszkén és fölényesen elfordulnak az éhezőkötől, menekültektől, foglyoktól, hajléktalanoktól – mindazoktól, akiktől társadalmunk elhatárolja magát! A második olvasmány az evangélium üzenetéhez csatlakozik: "Ti járuljatok ... az élő Isten városához... Istenhez, mindenek bírójához, a megdicsőült igazak lelkeihez ..." Ha Isten oldalára akarunk állni, akkor magától értetődően azok oldalára állunk, akiknek igazságosságában pártját fogja, a hátrányos helyzetűek, megkülönböztetettek, kizsájtottak oldalára ... Ez az utolsó hely, azok mellett, akik nem is mernek álmodni az új égről és új földről. De ez az a hely is, ahol Isten a legközelebb van hozzánk! Nem szerénységből, vagy annak látszataként, nem az Istentől kapott jutalom kedvéért ereszkedünk le az utolsó helyre, hanem azért, mert ez az a hely, ahol Isten maga vár ránk! Természetesen nem kell megmaradnunk ezen a legalsó lépcsőn. Együtt kell közelednünk az élő Isten városához, aki megkülönböztetés nélkül minden embernek egyformán életet akar adni ...

Az első olvasmány komoly intés: minél hatalmasabb valaki a világi mérték szerint, annál nagyobb a veszély, hogy elbizakodott és gögös legyen. Szerénynek maradni ezt jelenti tehát: ott élni és dolgozni, ahol a feltámadás Istene él és dolgozik, ki-ki a maga módján, saját képességei szerint. Akkor állunk azon a helyen, amelyet Jézus foglalt el világlunkban.